

[Per Hækkerup.]

ter og repræsentanter for den norske og den svenske regering.

At udskyde fremsendelsen af den danske henstilling til fællesmarkedet med den motivering, at der skulle optages yderligere forhandlinger, ville derfor ikke — det kan man ikke formode — ændre noget i den holdning, som man indtager fra svensk og fra norsk side, i hvert fald ikke i løbet af en kortere tid, og resultatet ville, hvis man fulgte den af det ærede medlem foreslåede fremgangsmåde, derfor blot blive det, at vi kom til at tage den beslutning om henvendelse til de seks, folketinget her står over for at tage, med en forsinkelse på måske en måned eller to. Det ville betyde, at forslaget til de seks om optagelse af forhandlinger ikke kunne komme til forhandling på det første ministerrådsmøde hos de seks, hvor den engelske anmodning om medlemskab kommer til behandling.

Resultatet ville derfor blive, at de engelske forhandlinger med de seks lande ville blive påbegyndt på et tidligere tidspunkt end de tilsvarende danske forhandlinger, og det fremgår jo klart og tydeligt af de bemærkninger, den højtærede udenrigsminister har gjort, at det netop har været en af de danske bestræbelser, og at det netop har været motiveringen for, at man har handlet så hurtigt, at vi ønsker at komme med i disse forhandlinger så hurtigt som muligt og på samme tid, som England kommer det, ikke mindst ud fra ønsket om, at vi så hurtigt som muligt kan komme til at gøre danske synspunkter gældende i de meget vigtige forhandlinger om fællesmarkedets landbrugsplan, som skal foregå her til efteråret. Vi ville derfor, hvis vi imødekom det ærede medlems forslag, ikke opnå nogen reel ændring i forholdet mellem Danmark og Norge og Sverige i dette spørgsmål, men vi ville forpasse vigtige danske interesser, som skal varetages ved det skridt, vi nu står i begreb med at tage. Derfor har udvalgsflertallet ikke kunnet følge det ærede medlem i hans ønske om en ændring på dette punkt, og vi må henstille til folketinget at følge udvalgsflertallet på dette område.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen og de øvrige ærede medlemmer, der har haft

ordet, bortset fra det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Weikop, der begge fremkom med nogle betragtninger om det, der nu skal ske i intern dansk lovgivning og intern dansk politik, betragtninger, som jeg ikke synes er holdbare.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, og deri er jeg enig med ham, at vi nu i den interne danske lovgivning vil komme til at stå over for en lang række alvorlige spørgsmål, som vi skal løse som forberedelse, hvis vi kommer ind i de seks, eller når vi kommer ind i de seks, hvis vi beslutter os til det. Det er jeg enig med ham i, men når det ærede medlem tager det som udgangspunkt for at sige, at så skal vi skubbe andre spørgsmål til side, er jeg ikke helt klar over, om det ærede medlem er på fast grund.

Det ærede medlem brugte som eksempel, at bl. a. skulle vi lade spørgsmålet om, hvorvidt skatten skulle betales på den ene eller den anden måde, altså behandlingen af kildeskatspørgsmålet, falde, idet det ærede medlem sagde, at det var jo noget, som var af meget, meget lille interesse i forbindelse med det store problem, vi nu står over for. Jeg tror, det ærede medlem har fuldstændig uret. Jeg tror nemlig, at kildeskatten netop nu bliver absolut nødvendig som opkrævningsmetode, for forholdet er det, at denne opkrævningsmetode har de i alle de seks lande, som i øjeblikket er medlemmer af fællesmarkedet, og hvis vi ikke har en tilsvarende opkrævningsmetode, så sker der for det første det, at danske arbejdere, som søger arbejde i udlandet, bliver genstand for dobbeltbeskatning — jeg er godt klar over, at der findes nogle aftaler, hvorefter vi skal undgå dobbeltbeskatning, men enhver, som kender til skatteadministration, ved, at det er meget vanskeligt at undgå dobbeltbeskatning i enkelte tilfælde — og det vil sige, at danske arbejdere ville blive udsat for en diskrimination, hvis de tog ophold i et af de seks lande, fordi man dér opkræver skatten med det samme, medens vi her opkræver den på basis af foregående års indtægt. Men endnu værre ville det være, at udenlandske arbejdere, der tog arbejde her i landet, i en række tilfælde ville kunne arbejde op til 7-8 måneder uden overhovedet at komme til at betale skat af deres indtægt. De kunne tage til Danmark